

FFUNIVERZA V LJUBLJANI
Filozofska fakultetaLeto
dediščine FFPredavanje sodi v sklop dejavnosti projekta
MATRES (Materialna odpornost v časih
okoljskih in družbenih sprememb).

FAMILY AND MIGRATION IN BRONZE AGE GREECE: NEW ARCHAEOGENETIC INSIGHTS

DRUŽINA IN MIGRACIJE V GRČIJI V BRONASTI DOBI: Nova arheogenetska dognanja

Torek, 11. marec 2025,
ob 9.00, Oddelek za arheologijo UL FF
(Zavetiška 5, Ljubljana), **pred. P5**

Vse od slavnih izkopavanj Heinricha Schliemanna v Mikenah in Arturja Evansa v Knososu poskušamo razumeti življenje mikenske in minojske družbe v drugem tisočletju pred našim štetjem. Izjemne palače, literarni viri in bogati pokopi navdihujejo našo prevzetost z egejsko bronasto dobo. Kljub temu ostaja veliko osnovnih vprašanj neodgovorjenih: kako so bile družine strukturirane? Kako je potekala individualna mobilnost v egejskem prostoru? So se ljudje preselili iz Anatolije v egejski prostor oziroma s celinske Grčije na Kreto? Sodobne arheološke raziskave nam omogočajo, da sledimo biološkim družinam in migracijam v egejskem prostoru v bronasti dobi na popolnoma nove načine. V predavanju bo na podlagi odkritih osupljivih dokazov o porokah med bratranci in sestričnimi kot najpomembnejši družbeni praksi predvsem na Kreti in egejskih otokih v bronasti dobi prikazano, kako so specifična pravila sklepanja zakonskih zvez oblikovala celinsko Grčijo, Kreto in ostale otoke. Prof. Stockhammer bo naslovil možne razloge za tovrstno prakso in predstavil, kako si lahko predstavljamo skupnost posameznega gospodinjstva. Izpostavil bo tudi, kako lahko s pomočjo genetskih analiz sledimo ne-lokalnim posameznikom in migracijskim skupinam ob upoštevanju njihovega vpliva na družbo v bronasti dobi, ter pojasnil, v kolikšni meri skupinski pokopi v jaškastih grobnicah in tolosih v mikenski Grčiji predstavljajo družine in kako z njimi povezane pogrebne prakse odražajo družbeno pripadnost tekom življenja.

prof. dr.
Philipp W. Stockhammer

profesor predzgodovinske arheologije s poudarkom na vzhodnem Sredozemlju na Univerzi Ludwiga-Maximiliana (Ludwig-Maximilians-Universität - LMU) v Münchnu in so-direktor Max Planck-Harvard raziskovalnega centra za arheološko in naravoslovno raziskovanje starega Sredozemlja pri Max Planck Inštitutu za evlucijsko antropologijo v Leipzigu. Od leta 2024 je tudi častni profesor na Univerzi Aarhus na Danskem.

Leta 2008 je pridobil doktorat na Univerzi v Heidelbergu. Nadaljeval je kot podoktorski raziskovalec v Heidelbergu do leta 2016 in leta 2013 prejel venio legendi na Univerzi v Baslu. Je vodja ali eden od vodij številnih raziskovalnih projektov o bronasti in starejši železni dobi v Srednji in Jugovzhodni Evropi, Egejskem prostoru in Vzhodnem Sredozemlju. Med drugim je leta 2015 prejel ERC Starting grant in leta 2020 ERC Consolidator grant. Njegovo raziskovalno delo se osredotoča na transformativno moč medkulturnih srečanj, socialnih praks ter integracijo arheoloških in naravoslovnih podatkov pri proučevanju socialne pripadnosti, mobilnosti, hrane in zdravja. Uredil je 11 zbornikov, objavil 2 monografiji in več kot 150 znanstvenih člankov, od katerih je več kot 50 recenziranih, med njimi 20 člankov kot korespondenčni avtor v visokokakovostnih recenziranih revijah, kot so Nature, Science, Cell in PNAS. Je dopisni član Nemškega arheološkega inštituta, član Heidelberške akademije znanosti in član Centra za napredne študije na LMU München, usmerjevalnega odbora Münchenskega centra za globalno zgodovino in Izraelskega centra pri LMU München. Poleg tega je zelo angažiran tudi pri komunikaciji znanosti v javnosti, saj je aktivno vključen v ustvarjanje dokumentarnih filmov in video iger, ki širšemu občinstvu omogočajo vpogled v najnovejše arheološke raziskave in dognanja.

*Predavanje bo v angleškem jeziku.

Avtorica slike: Eirini Skourtanioti